

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT (tredje avdelningen)

den 18 mars 2005 *

I mål T-243/01 DEP,

Sony Computer Entertainment Europe Ltd, London (Förenade kungariket),
företrätt av advokaten P. De Baere, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av R. Wainwright, i egenskap
av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

angående en begäran om fastställande av rättegångskostnader till följd av förstainstansrättens dom av den 30 september 2003 i mål T-243/01, Sony Computer Entertainment Europe mot kommissionen (REG 2003, s. II-4189),

* Rättegångsspråk: engelska.

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (tredje avdelningen),

sammansatt av ordföranden Jaeger samt domarna J. Azizi och E. Cremona,

justitiesekreterare: H. Jung,

följande

Beslut

Bakgrund och förfarande

1 Förstainstansrätten har genom dom av den 30 september 2003 i mål T-243/01, Sony Computer Entertainment Europe mot kommissionen (REG 2003, s. II-4189) (nedan kallad domen i huvudsaken), ogiltigförklarat kommissionens förordning (EG) nr 1400/2001 av den 10 juli 2001 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen (EGT L 189, s. 5, rättelse publicerad i EGT L 191, s. 49), i den del den klassificerar den konsol som beskrivs i kolumn 1 i den tabell som återges i bilagan till nämnda förordning enligt KN-nummer 9504 10 00 och den medföljande cd-romskivan enligt KN-nummer 8524 39 90, och förpliktat kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

- 2 Sökanden informerade svaranden i skrivelse av den 10 mars 2004 om att de ersättningsgilla kostnaderna, däribland advokatarvoden och övriga kostnader, uppgick till sammanlagt 157 862, 50 euro.
- 3 Svaranden underrättade sökanden i skrivelse av den 24 mars 2004 om att detta belopp väsentligt översteg vad som kunde vara skäligt. Svaranden föreslog att det skulle betala 51 000 euro (50 000 euro för arvoden och 1 000 euro för övriga kostnader).
- 4 Sökanden svarade svaranden i skrivelse av den 30 mars 2004 att det föreslagna beloppet inte kunde accepteras.
- 5 Till följd av detta besked förklarade svaranden i skrivelse av den 16 april 2004 att den vidhöll sin inställning enligt skrivelsen av den 24 mars 2004.
- 6 Sökanden har, genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 5 maj 2004, begärt att rättegångskostnaderna skall fastställas i enlighet med artikel 92.1 i förstainstansrättens rättegångsregler.

Parternas yrkanden

- 7 Sökanden har yrkat att förstainstansrätten skall fastställa den rättegångskostnad som svaranden skall ersätta sökanden för till 157 862, 50 euro.

- 8 Kommissionen har yrkat att förstainstansrätten skall fastställa de ersättningsgilla kostnaderna till 51 000 euro.

Rättslig bedömning

Parternas argument

- 9 Sökanden har i sin skrivelse av den 10 mars 2004, till vilken den har hänvisat i sin begäran om fastställande av rättegångskostnader, fördelat dessa såsom utgörande kostnader för
- advokatarvoden, avseende kostnader för 600,5 arbetstimmar, varav 276,5 timmar för advokaters arbete till en timtaxa av 325 euro, 312 timmar för advokaters arbete till en timtaxa av 200 euro och 12 timmar för en advokats arbete till en timtaxa av 175 euro,
  - resa, 650 euro,
  - logi (för fyra personer), 600 euro,
  - extern presentation (materiel och underlag), 1 500 euro,

— fotokopior och expresspost, 750 euro.

- 10 Sökanden har framhållit målets gemenskapsrättsliga betydelse. Förstainstansrätten har i domen i huvudsaken för första gången slagit fast att en talan om ogiltigförklaring av en förordning om tullklassificering kan tas upp till sakprövning. I domen anges följaktligen under vilka villkor enskilda kan ifrågasätta liknande förordningar och den utgör ett prejudikat som skall följas i framtiden. Domen gör det dessutom lättare att förstå de allmänna tolkningsbestämmelser i Kombinerade nomenklaturen (KN) som har införts genom rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 13, s. 22), särskilt den allmänna regeln 3 b. Sökanden har även understrukt att det är första gången som rätten har tolkat anmärkning 1 p i avdelning XVI till kapitlet 84 och 85 i KN.
- 11 Enligt sökanden gav målet i huvudsaken upphov till svårigheter som berodde på den komplicerade och begränsade rättspraxis som avser enskildas rätt att ifrågasätta giltigheten av en förordning vid domstol. Ytterligare svårigheter berodde på att den rättspraxis som avser tolkningen av KN-numren i fråga och av de allmänna tolkningsbestämmelserna i KN är obefintlig eller begränsad. Slutligen var de frågor som rätten ställde till sökanden om immaterialrätterna komplicerade och de krävde en kompletterande analys av den konsumtion av rättigheter som följer av internationella varumärken.
- 12 Sökanden anser även att de kostnader som har gjorts gällande motiveras av det omfattande arbete som målet i huvudsaken har föranlett. Med hänsyn till tidigare rättspraxis enligt vilken det var omöjligt att bestrida giltigheten av en förordning om tullklassificering, var det för det första nödvändigt att fastställa skillnaderna mellan förevarande fall och de mål i vilka enskildas talan om ogiltigförklaring av förordningar om tullklassificering hade avvisats. Eftersom den rättspraxis som avser KN-numren i fråga och den allmänna regeln 3 b i KN var mycket omfattande, var det för det andra nödvändigt att tolka och undersöka de aktuella KN-numrens historik och utveckling. Sökanden var för övrigt tvungen att fastställa likheter i andra

domstolars rättspraxis genom att hänvisa till den tolkning av KN-nummer 9504 som gjorts av Världstullorganisationens (WCO) kommitté för harmoniserade systemet. Sökanden har för det tredje gjort gällande att ytterligare efterforskningar krävdes, med anledning av de frågor som förstainstansrätten ställde till den angående iakttagandet av logotypen på konsolen PlayStation®2 och dess immaterialrättsliga skydd.

- 13 Vad beträffar de övriga kostnader som har uppkommit i detta mål har sökanden framhållit att de huvudsakligen var en följd av att det var nödvändigt att anlita en expert för att utföra en demonstration av konsolen PlayStation®2 vid förhandlingen.
- 14 Sökanden har slutligen anfört att målet i huvudsaken motsvarade ett mycket stort ekonomiskt intresse. Enligt sökanden fick antagandet av den ifrågasatta förordningen till verkan att de bindande tulltaxeupplysningar som de nationella tullmyndigheterna hade utfärdat till förmån för sökanden blev ogiltiga. De ekonomiska effekterna av denna åtgärd kan, enligt sökanden, uppskattas till ett värde som överstiger 50 miljoner euro.
- 15 Svaranden har inledningsvis framhållit att sökanden har överskattat betydelsen av målet i huvudsaken, eftersom domen i huvudsaken endast får rättsverkningar i detta mål och inte har någon allmän betydelse. Förstainstansrätten underkände nämligen sökandens första argument enligt vilket det inte var möjligt att klassificera en sådan maskin för automatisk databehandling som konsolen PlayStation®2 enligt tulltaxenummer 9504. Rätten konstaterade endast att kommissionen gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning när den, med stöd av den allmänna regeln 3 b, fastställde klassificeringen av en konsol som PlayStation®2 på grundval av en bedömning av den funktion som ger den dess huvudsakliga karaktär.

- 16 När det gäller de svårigheter som saken skulle vara förenad med har svaranden konstaterat att även om det i målet har uppkommit flera intressanta frågor om den ställning som en juridisk person har enligt civilrätten när den bestrider giltigheten av en förordning samt tolkningen av KN, skiljer sig dessa tolkningsfrågor, till sin natur, inte från de frågor som har uppkommit i andra mål vid förstainstansrätten.
- 17 Svaranden anser att omfattningen av det arbete som har föranletts i målet inte motiverar att det betalas advokatarvoden för motsvarande 600 arbetstimmar. 200 arbetstimmar är en mer realistisk uppskattning.
- 18 Svaranden konstaterar att den inte är i stånd att uttala sig om sökandens uppskattning avseende det ekonomiska intresse som sökanden har av utgången i detta mål.
- 19 Svaranden har slutligen bestritt att det kostnadsbelopp som sökanden har uppgett är riktigt. Svaranden anser att beloppet är överdrivet högt, i synnerhet eftersom förstainstansrätten beslutade att "för närvarande" inte bifalla sökandens begäran att låta utföra en teknisk demonstration av konsolen PlayStation®2 vid förhandlingen. Någon sådan demonstration har för övrigt inte ägt rum.
- 20 Svaranden har av detta dragit slutsatsen att det i alla avseenden är skäligt att betala 50 000 euro för advokatarvoden och 1 000 euro för kostnader.

Förstainstansrättens bedömning

Allmänna synpunkter

- 21 Enligt artikel 91 b i rättegångsreglerna skall "nödvändiga kostnader som parterna haft med anledning av förfarandet, särskilt utgifter för resor och uppehälle samt arvode för ombud, rådgivare eller advokat" anses som ersättningsgilla kostnader. Av denna bestämmelse framgår att de ersättningsgilla kostnaderna endast omfattar kostnader med anledning av förfarandet vid förstainstansrätten och att dessa skall ha varit nödvändiga i detta avseende (förstainstansrättens beslut av den 24 januari 2002 i mål T-38/95 DEP, *Groupe Origny* mot kommissionen, REG 2002, s. II-217, punkt 28, och av den 6 mars 2003 i mål T-226/00 DEP, *Nan Ya Plastics* mot rådet, REG 2003, s. II-685, punkt 33).
- 22 Det framgår av fast rättspraxis att förstainstansrätten, när gemenskapsrättsliga taxeregler saknas, skall göra en fri bedömning av omständigheterna i målet med beaktande av tvistens föremål och art, dess betydelse ur ett gemenskapsrättsligt perspektiv liksom målets svårighetsgrad, omfattningen av det arbete som domstolsförfarandet har kunnat ge upphov till för de ombud eller rådgivare som har medverkat i målet och det ekonomiska intresse som tvisten har inneburit för parterna (förstainstansrättens beslut av den 8 mars 1995 i mål T-2/93 DEP, *Air France* mot kommissionen, REG 1995, s. II-533, punkt 16, av den 19 september 2001 i mål T-64/99 DEP, *UK Coal* mot kommissionen, REG 2001, s. II-2547, punkt 27, och av den 7 december 2004 i mål T-251/00 DEP, REG 2004, s. II-4217, punkt 23). Gemenskapsdomstolarnas möjlighet att bedöma värdet av det utförda arbetet beror i detta hänseende på hur detaljerade uppgifter som har lämnats (förstainstansrättens beslut av den 8 november 1996 i mål T-120/89 DEP, *Stahlwerke Peine-Salzgitter* mot kommissionen, REG 1996, s. II-1547, punkt 31, och av den 15 mars 2000 i mål T-337/94 DEP, *Enso-Gutzeit* mot kommissionen, REG 2000, s. II-479, punkt 16).
- 23 Det framgår även av fast rättspraxis att gemenskapsdomstolarna inte är behöriga att fastställa de arvoden som parterna är skyldiga sina egna advokater, utan endast att bestämma det arvodesbelopp som kan utkrävas av den part som har förpliktats att

ersätta rättegångskostnaderna. När gemenskapsdomstolarna fastställer rättegångskostnaderna har de varken att beakta en nationell taxa för fastställande av advokatarvoden eller en eventuell överenskommelse som den berörda parten och dennes ombud eller rådgivare har ingått i detta avseende (besluten i de ovan i punkt 22 nämnda målen Stahlwerke Peine-Salzgitter mot kommissionen, punkt 27, och UK Coal mot kommissionen, punkt 26).

Tillämpning i förevarande fall

- 24 Det är med beaktande av dessa kriterier som de ersättningsgilla kostnaderna skall uppskattas i förevarande fall.
- 25 Vad för det första gäller tvistens föremål och art och dess betydelse ur ett gemenskapsrättsligt perspektiv skall det erinras om att förstainstansrätten i domen i huvudsaken för första gången har slagit fast att en talan om ogiltigförklaring av en förordning om tullklassificering, en talan som grundas på artikel 230 fjärde stycket EG, kan tas upp till sakprövning. Således anges i domen för första gången de allmänna villkor som skall vara uppfyllda för att enskilda skall kunna bestrida kommissionens förordningar om klassificering av varor enligt KN. Det skall i detta hänseende även beaktas att upptagandet till sakprövning i detta fall grundades på mycket speciella omständigheter, som har kunnat fastställas på grundval av flera olika handlingar och uppgifter som tillhandahållits av sökanden.
- 26 Av domen framgår dessutom att förstainstansrätten, för att kunna avgöra målet i huvudsaken, för första gången prövade frågan om klassificering av en "spelkonsol" enligt KN. Det var därför nödvändigt att avgöra mycket komplicerade tolkningsfrågor av allmän vikt, särskilt vad gäller tolkningen av vissa allmänna bestämmelser, tulltaxenummer och undernummer samt anmärkningar till kapitel och avdelningar i KN.

- 27 När det för det andra gäller omfattningen av det arbete som domstolsförfarandet har kunnat ge upphov till för advokaterna kan det i detta fall för det första noteras att frågan om talans upptagande till sakprövning har krävt extra arbetsinsatser. För att visa att sökanden berördes direkt och personligen av den ifrågasatta förordningen var den tvungen att, på ett mycket detaljerat sätt och med hjälp av en rad olika argument, visa att den befann sig i en särskild situation. Sökanden var i detta hänseende tvungen att göra ytterligare efterforskningar, bland annat för att kunna besvara förstainstansrättens frågor om de huvudsakliga skillnaderna mellan konsolen PlayStation®2 och andra spelkonsoler.
- 28 Följaktligen har frågan om upptagande till sakprövning i princip gett upphov till ovanligt omfattande arbete för advokaterna. Vad närmare bestämt avser lämnande av nödvändiga uppgifter om immaterialrätterna, skall det däremot konstateras att sökanden hör till samma företagskoncern som tillverkaren och innehavaren av de äganderätter som är knutna till produkten i fråga. Tillhandahållandet av dessa uppgifter motiverar följaktligen endast ett begränsat arbete för sökandens advokater.
- 29 Beträffande målet i sak skall det erinras om att en mycket stor del av sökandens argument har underkänts.
- 30 Vad för det tredje beträffar det ekonomiska intresse som tvisten har inneburit för sökanden, är förstainstansrätten inte i stånd att pröva det belopp som sökanden har angett, eftersom rätten inte har fått precisa uppgifter i detta hänseende. Det kan emellertid konstateras att konsolen PlayStation®2 är en produkt som säljs i stora kvantiteter inom gemenskapen.
- 31 Sökanden har inte heller tillhandahållit förstainstansrätten preciseringar i fråga om fördelningen av de berörda advokaternas arbetstimmar med hänsyn till de arbeten som utförts inom ramen för förfarandet vid rätten. Av den första tabell som bifogats sökandens anmärkning av den 10 mars 2004 och som återges i bilaga A.1 till

ansökan (sidorna 16 och 17) framgår, för var och en av de anställda, nämligen enbart en uppräknig av flera verksamheter vilken endast innehåller ett sammanlagt belopp för alla de arbetstimmar som det påstås att advokaten har nedlagt. Ansökan innehåller inga uppgifter om hur det sammanlagda beloppet fördelar sig i fråga om antalet arbetstimmar för var och en av de olika advokatarbetena, som skulle göra det möjligt för rätten att kontrollera huruvida beräkningen är riktig. De advokatarbeten som avser en eventuell presentation av konsolen PlayStation®2 kan i vart fall inte under några omständigheter anses ha varit nödvändiga för att avgöra tvisten (se, i detta avseende, nedan punkt 33).

- 32 Det förefaller under dessa omständigheter, och med hänsyn till det ovan anförda, vara lämpligt att fastställa den arbetstid som motsvarar de ersättningsgilla kostnaderna till 250 timmar.
- 33 Vad beträffar de övriga kostnader som sökanden har haft i detta mål har sökanden yrkat ersättning med 1 500 euro för kostnader i samband med en extern presentation av de funktioner som konsolen PlayStation®2 har. Det skall först erinras om att det är sökanden som, utan att förstainstansrätten så begärt, har föreslagit rätten att den skall utföra en sådan presentation under förhandlingen. Justitiesekreteraren har i skrivelse av den 3 februari 2003 underrättat sökanden om avdelningens beslut att "för närvarande" inte bifalla sökandens begäran, samtidigt som den meddelade att en sådan presentation vid förhandlingen eventuellt kunde tillåtas om så behövdes. Det visade sig faktiskt inte vara nödvändigt med en presentation, som följaktligen inte ägde rum. Under dessa förhållanden kan de kostnader som hänförs till nämnda presentation inte anses ha varit nödvändiga för att avgöra målet.
- 34 Såsom beträffande övriga kostnader skall kostnaderna för fotokopior och post samt för resa och uppehälle för fyra personer med anledning av målet i huvudsaken vid förstainstansrätten anses vara ersättningsgilla om de har varit nödvändiga. Det saknas närmare uppgifter om hur kostnaderna för resa och uppehälle, på 1 250 euro, och för fotokopior, på 750 euro, har fördelats. De ersättningsgilla kostnaderna i detta avseende skall därför fastställas till 1 000 euro.

35 Mot bakgrund av det ovan anförda skall de ersättningsgilla kostnader som sökanden har rätt till i målet i huvudsaken fastställas till sammanlagt 66 175 euro.

36 Eftersom förstainstansrätten vid fastställandet av detta belopp har beaktat samtliga omständigheter som har förevarit i målet fram till denna dag, saknas anledning att fatta särskilt beslut om parternas kostnader i förevarande förfarande om fastställande av rättegångskostnader (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens beslut av den 10 januari 2002 i mål T-80/97 DEP, Starway mot rådet, REG 2002, s. II-1, punkt 39).

På dessa grunder fattar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (tredje avdelningen)

följande beslut:

Den sammanlagda rättegångskostnad som kommissionen skall ersätta sökanden för fastställs till 66 175 euro.

Luxemburg den 18 mars 2005.

H. Jung

M. Jaeger

Justitiesekreterare

Ordförande